

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 269/08-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. marca 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť P. K., N., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 10/03 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 10/03 porušil základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Čadca vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 10/03 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. P. K. priznáva primerané finančné zadošťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Čadca p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. P. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 209 € (slovom dvestodevät eur), ktoré je Okresný súd Čadca p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokáta JUDr. J. S., Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 25. júna 2008 č. k. II. ÚS 269/08-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. K., N. (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 10/03 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že: *„Sťažovateľka podala dňa 24. 5. 2003 žalobu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpela sťažovateľka dňa 23. 6. 2000. Okresný súd na základe uznesenia č. k. 12 C 10/2003, ktoré obdržala dňa 15. 6. 2004, t. j. skoro po roku a pol od podania návrhu, vyzval bezdôvodne sťažovateľku na odstránenie väd konania. Sťažovateľka na toto uznesenie odpovedala svojim prípisom zo dňa 23. 6. 2004 s tým, že žiadala, aby súd vo veci urýchlene konal, vytýčil termín pojednávania a nerobil zbytočné prietahy v konaní, pričom poukazovala, že žaloba, ktorá napadla na súd 4 mesiace neskôr na tom istom skutkovom základe s tými*

istými žalovanými, bola už posúdená a vo veci bolo rozhodnuté. Súd vytýčil prvý termín pojednávania na deň 6. 12. 2004, t. j. takmer dva roky po podaní návrhu, pričom vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Sťažovateľka sa k vypracovanému znaleckému posudku MUDr. J. T. písomne vyjadrila dňa 8. 9. 2005, pričom s poukazom na znalecké dokazovanie zmenila súčasne svoj návrh a žiadala priznať 20 násobné zvýšenie.

Okresný súd vytýčil termín pojednávania na deň 27. 2. 2006, na deň 3. 5. 2006, na tomto pojednávaní bolo doručené sťažovateľke uznesenie o pripustení zmeny návrhu, na deň 12. 6. 2006 a dňa 14. 6. 2006 bol vyhlásený rozsudok.

Nakoľko sťažovateľka nesúhlasila s výškou nízkej priznanej náhrady odškodnenia pracovného úrazu, ktorú považovala za nespravodlivé už i vzhľadom na svoje ťažké poškodenie zdravia, podala proti rozsudku Okresného súdu v Čadci odvolanie zo dňa 8. 8. 2006. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 6. 3. 2007 rozsudok Okresného súdu v Čadci zrušil a vec vrátil súdu na nové konanie.

Od uvedeného termínu Okresný súd vo veci nekoná.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je sťažovateľka takmer po 5 rokoch konania bez akéhokoľvek výsledku, má za to, že vznikajú prietahy v konaní, dĺžka konania je neprimerane dlhá a nie je predpoklad jej právoplatného skončenia v najbližšej dobe, boli porušené jej základné práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, v konaní Okresného súdu v Čadci č. k. 12 C 10/2003.

Sťažovateľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie v sume 70.000,- Sk, ktoré dôvodí pretrvávajúcim pocitom neistoty, márnosti a nespravodlivostí, pričom tieto negatívne pocity vyvolané postupom súdu spôsobujú sťažovateľke permanentný stres, ohrozujú jej zdravie a pre spor trvajúci už takmer 5 rokov sa nemôže dočkať spravodlivého odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného z pracovného úrazu zo dňa 23. 6. 2000. ...

S poukazom na to, že jej jediným zdrojom príjmu je invalidný dôchodok vo výške 3.306,- Sk, na ktorý je bez svojho zavinenia odkázaná a súd do dnešného dňa, i keď od pracovného úrazu ubehlo viac ako 7 rokov, jej nepriznal primeranú náhradu za prekonané bolesti, sťaženie spoločenského uplatnenia, nemôže si sťažovateľka dovoliť zakúpiť ani

lepšie a drahšie lieky a ani absolvovať kúpeľnú liečbu, jej zdravotný stav sa neustále zhoršuje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhujeme, aby ústavný súd mojej sťažnosti vyhovel a vydal tento nález:

Základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bolo postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod č. k. 12 C 10/2003 bolo porušené.

Okresnému súdu Čadca sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 12 C 10/2003 konal bez zbytočných prietáhov.

P. K. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 70.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Čadca povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd v Čadci je povinný zaplatiť P. K. trovy konania z titulu právneho zastúpenia...“.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti napokon uviedla, že: „súhlasíme s upustením od verejného ústneho pojednávania ...“.

2. Ústavný súd požiadal oboch účastníkov konania, aby sa k veci písomne vyjadrili. Predseda okresného súdu JUDr. K. K. nevyužil svoje právo vyjadriť sa k predmetnej veci, pričom vo svojom prípise sp. zn. Spr 962/08 z 22. júla 2008 uviedol v podstate iba to, že: „... netrvám na ústnom pojednávaní ústavného súdu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 10/03:

Dňa 24. januára 2003 podala sťažovateľka na okresnom súde žalobný návrh „na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 425 000 Sk a trov konania + bolestné“ proti odporcom: L., š. p., Č. (ďalej len „odporca v 1. rade“) a L., š. p., B. (ďalej len „odporca v 2. rade“), za účasti S. p. ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu (ďalej tiež „vedľajší účastník“).

Dňa 11. februára 2003 súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k žalobnému návrhu.

Dňa 14. apríla 2003 sa odporca v 1. rade vyjadril k žalobnému návrhu.

Dňa 12. júna 2003 súd vyzval S. p., aby oznámila, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Dňa 22. septembra 2003 S. p. odpovedala na výzvu z 12. júna 2003 a zároveň oznámila súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Dňa 14. októbra 2003 súd požiadal Obchodný register Okresného súdu Bratislava I o zaslanie výpisu z obchodného registra týkajúci sa S. p.

Dňa 2. februára 2004 súd urgoval S. p. oznámiť, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Dňa 4. februára 2004 S. p. odpovedala na výzvu súdu z 2. februára 2004, že vstup do konania už oznámila listom z 22. septembra 2003. Zároveň zaslala svoje vyjadrenie k predmetnej veci.

Dňa 9. júna 2004 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-32 vyzval sťažovateľku, aby do 15 dní od doručenia výzvy odstránila nedostatky podania.

Dňa 23. júna 2004 sťažovateľka odpovedala na výzvu súdu.

Dňa 27. augusta 2004 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-40 pripustil S. p. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Dňa 22. októbra 2004 súd nariadil vo veci termín pojednávania na 6. december 2004.

Dňa 6. decembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia ďalších listinných dôkazov.

Dňa 9. decembra 2004 vedľajší účastník zaslal súdu návrhy na ďalšie dokazovanie v predmetnej veci.

Dňa 21. apríla 2005 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-56 ustanovil vo veci znalca MUDr. J. T. z odboru traumatológie a vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k návrhu vedľajšieho účastníka konania na vykonanie ďalšieho dokazovania.

Dňa 25. mája 2005 odporca v 1. a 2. rade odpovedal na výzvu z 21. apríla 2005.

Dňa 15. júna 2005 súd predložil spis znalcovi.

Dňa 12. júla 2005 znalec MUDr. J. T. doručil súdu znalecký posudok.

Dňa 3. augusta 2005 súd vyzval účastníkov konania, aby sa písomne vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 8. septembra 2005 sa sťažovateľka vyjadrila k znaleckému posudku.

Dňa 23. septembra 2005 sa vedľajší účastník vyjadril k znaleckému posudku.

Dňa 29. septembra 2005 sa odporca v 1. a 2. rade vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 3. januára 2006 súd nariadil vo veci termín pojednávania na 27. február 2006 a vyzval sťažovateľku a odporcov, aby sa písomne vyjadrili k listu z 31. októbra 2005.

Dňa 9. februára 2006 sťažovateľka odpovedala na výzvu súdu z 3. januára 2006.

Dňa 27. februára 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 3. máj 2006.

Dňa 3. mája 2006 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-92 pripustil zmenu žalobného návrhu, a to tak, že: *„odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľke sumu 805 900 Sk“*. V ten istý deň sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. jún 2006 z dôvodu vypočutia znalca.

Dňa 12. júna 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 14. jún 2006 z dôvodu vyhlásenia rozsudku.

Dňa 14. júna 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 12 C 10/03-107, podľa ktorého *„odporca v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľke sumu 54 680 Sk“*.

Dňa 14. augusta 2006 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku č. k. 12 C 10/03-107.

Dňa 11. septembra 2006 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“).

Dňa 6. marca 2007 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie pred krajským súdom. Odvolací súd uznesením č. k. 23 Co 400/2006-132 rozsudok okresného súdu zo 14. júna 2006 vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý, ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušil a v týchto častiach vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 23. júla 2007 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-138 vyzval sťažovateľku, aby odstránila nedostatky žalobného návrhu.

Dňa 13. novembra 2007 sťažovateľka žalobný návrh proti odporcovi v 1. rade vzala späť a žiadala súd, aby konanie proti tomuto odporcovi zastavil.

Dňa 15. novembra 2007 súd vyzval odporcov a vedľajšieho účastníka, aby sa písomne vyjadrili k späťvzatiu návrhu.

Dňa 29. februára 2008 vedľajší účastník odpovedal na výzvu súdu.

Dňa 22. apríla 2008 odporcovia odpovedali na výzvu z 15. novembra 2007 tak, že súhlasia so späťvzatím návrhu proti odporcovi v 1. rade.

Dňa 3. júna 2008 súd uznesením č. k. 12 C 10/03-145 konanie proti odporcovi v 1. rade zastavil.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 10/03 dochádzalo k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od zložitosti veci, ale, ako to bude v ďalšom vyhodnotené, predovšetkým od správania (postupu) okresného súdu.

2. Pokiaľ ide o správanie s'ťažovateľky, treba konštatovať, že na celkovej dĺžke konania mala svoj podiel aj ona, napr. nepresným označovaním pasívne legitimovaných

subjektov, tak ako to bolo uvedené v uznesení Krajského súdu v Žiline zo 6. marca 2007 sp. zn. 23 Co 400/2006. V danom prípade však podiel sťažovateľky na vzniknutých priet'ahoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje viac ako šesť rokov trvajúce konanie okresného súdu. Na uvedené správanie sťažovateľky ústavný súd prihliadol pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia v tejto veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je „náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia“, t. j. vec, ktorej povaha (spor o existenciu nárokov, ktoré môžu byť zdrojom príjmov sťažovateľky) si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 19/00, I. ÚS 111/04). Treba uviesť, že konanie v napadnutej veci (od podania žaloby 24. januára 2003 až dosiaľ) trvá viac ako šesť rokov, z toho na okresnom súde viac ako 5 rokov. Táto dĺžka konania je vo veci o náhradu škody z pracovného úrazu celkom zjavne neprimeraná. Okresný súd bol pritom v danej veci opakovane nečinný napríklad v období od 14. októbra 2003 do 9. júna 2004 (osem mesiacov), od 9. decembra 2004 do 21. apríla 2005 (štyri mesiace) a od 29. septembra 2005 do 3. januára 2006 (tri mesiace). Okresný súd teda počas viac ako pätnástich mesiacov nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na uvedený výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 70 000 Sk, teda 2 323,57 €, „*ktoré dôvodí pretrvávajúcim pocitom neistoty, márnosti a nespravodlivostí, pričom tieto negatívne pocity vyvolané postupom súdu spôsobujú sťažovateľke permanentný stres, ohrozujú jej zdravie*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na povahu veci (odškodnenie pracovného úrazu) považuje za primerané priznať sťažovateľke 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 30. novembra 2007 a spísanie sťažnosti z 30. novembra 2007). Za dva úkony vykonané v roku 2007 patrí odmena v sume dvakrát po 98,59 € a režijný paušál dvakrát po 5,91 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 209 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2009